

ת"פ 34303/01/11 - מדינת ישראל נגד יגאל אדם מסיקה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 34303-01-11 מדינת ישראל נ' מסיקה

בפני בעניין: כב' השופט ארז יקואל - סגן הנשיאה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד קמושבץ

נגד

יגאל אדם מסיקה
על-ידי ב"כ עו"ד ידן

גזר-דין

1. הנאשם הורשע, כהודייתו בביצוע עבירות של תיווך בסם מסוכן, לפי סעיפים 14 ו-19 א' לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**") בתוספת לסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); עסקה אחרת בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודה וסחר בסם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודה - בשני מופעים.

2. בנוסף, הורשע הנאשם כהודייתו וכעובדות כתב האישום שצירף - 33567-01-11 בביצוע עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב (א) לחוק; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7 (א) ו-7(ג) רישא לפקודה ונהיגה ללא רישיון וללא תעודת ביטוח, לפי סעיפים 10 (א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 וסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי התש"ל-1970 בהתאמה.

3. כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי כולל ארבעה אישומים.

מעובדות **האישום הראשון** עולה כי ביום 18.8.10 ובדירתו של אחר, תיווך הנאשם במהלכי מכירת סם מסוכן מסוג "חשיש" במשקל נטו של 95.28 גרם אל מול סוכן ובתמורה לסכום של 2,800 ₪.

מעובדות **האישום השלישי** עולה כי ביום 25.8.10, שחו הנאשם והסוכן על עסקה אחרת בסם מסוכן מסוג "חשיש" בהיקף של שתי פלטות ובתמורה לסכום של 2,500 ₪.

מעובדות **האישום הרביעי** עולה כי ביום 16.11.10, סחר הנאשם אל מול הסוכן בסם מסוכן מסוג "חשיש" במשקל של 96.62 גרם נטו ובתמורה לסכום של 2,600 ₪.

מעובדות **האישום החמישי** עולה כי ביום 18.11.10, סחר הנאשם אל מול הסוכן בסם מסוכן מסוג "קנביס" במשקל נטו של 791.50 גרם תמורת סכום של 3,000 ₪.

כתב האישום בתיק שצורף כולל שני אישומים.

מעובדות **האישום הראשון** עולה כי ביום 12.1.11, גנב הנאשם קטנוע השייך למר אברהם נחום.

מעובדות **האישום השני** עולה כי בו ביום, נהג הנאשם בקטנוע שגנב ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח והחזיק בסם מסוכן מסוג "קנבוס" במשקל של 26.71 גרם נטו, כשהוא מחולק לשתי יחידות; סם מסוכן מסוג "חשיש" במשקל של 0.50 גרם נטו וסם מסוכן מסוג "קוקאין" במשקל של 0.8851 גרם נטו.

כששטר שהזדהה בפני הנאשם ככזה, השליך הנאשם מידו את הסמים המסוכנים. בהמשך, החזיק הנאשם ברחוב שוהם 22 בעיר נתניה, סם מסוכן מסוג "קנבוס" המחולק ל- 11 יחידות שמשקלו אינו ידוע למאשימה.

4. הנאשם יליד 1973, עברו רלוונטי וכולל מאסרים מותנים תלויים ועומדים. עיקר המחלוקת בין הצדדים נעוץ בשאלה האם יש להעדיף את אינטרס השיקום בענישת הנאשם באמצעות השתת צווי מבחן ושל"צ, כעתירתו, או שמא אינטרסים של גמול ומניעה באמצעות השמתו מאחורי סורג ובריח, כעתירת המאשימה.

עתירות הצדדים ותמצית טיעוניהם

5. בתימוכין באסמכתאות, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונשים בדמות מאסר בפועל, הפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגדו, מאסר על תנאי, קנס ופסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

הודגשו חומרת מעשי הנאשם, היקפם, תדירותם, עברו המכביד והרלוונטי, שהייתו מאחורי סורג ובריח ומאסרים מותנים בני 6 חודשים בגין עבירות הרכוש והתעבורה ו- 3 חודשים בגין עבירה כלפי שוטרים, שלא היו מורא מתבקש מביצוע עבירות נוספות.

לגישת המאשימה, הנאשם התפרנס מסחר בסמים מסוכנים ונסיבותיו האישיות הקשות נסוגות אל מול חומרת מעשיו והצורך בהעדפת אינטרסים של גמול והרתעה בענישתו. בנוסף, טענה המאשימה כי הליך

השיקום שעבר הנאשם חלקי ואינו משמעותי והדגישה את הערכים המוגנים בהם פגע.

6. בתימוכין באסמכתאות, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן כדי הסתפקות בצווי מבחן ושל"צ על דרך העדפת שיקומו של הנאשם והארכת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגדו.

הודגשו התיקונים המשמעותיים שהוכנסו בכתבי האישום, סוגי הסם המסוכן בהם עסק הנאשם והודייתו הכוללת המשקפת קבלת אחריות והפנמת פסול מעשיו. הסנגור ביקש לתאר עובדות שלא נכללו בכתבי האישום המתוקנים בכל הקשור לסוכן ולמהלך גניבת האופנוע. סברתי כי יש למקד את הדיון בעובדות כתבי האישום המתוקנים שאין בלתן ולא די באמירות מפי הסנגור בנושא, כדי לגבש ממצא לשבט או לחסד.

עוד הוסיף הסנגור טענות לנסיבות הקשורות בסילוקו של הנאשם מהקהילה הטיפולית. גם בהקשר זה, לא ראיתי לנכון להעדיף על פני התרשמויות שירות המבחן והקהילה הטיפולית.

בעיקר הודגשה דרך השיקום בה בחר הנאשם על אף קשיי בריאות, כלכלה ורקע חיים מכביד. הסנגור הפנה לנסיבות חיו הקשות של הנאשם ולאירועים הטרגיים שהיו נחלת חלקו כרקע לבחירתו באורח חיים עברייני והתמכרות. כן ציין קשיים כלכליים בהם היה נתון הנאשם, שנותר ללא רכוש ורווחיו מהפצת הסמים המסוכנים נותרו בשולי צרכי קיומו.

עוד הפנה הסנגור לגזירת דינם של מעורבים אחרים באותה פרשת סוכן והיות הנאשם היחיד שבחר בדרך השיקום. בנוסף, טען לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות מבלי שהנאשם הוסיף והסתבך בפלילים.

הסנגור הגיש את 1/נ - תעודת מעסיק בתחום הגינון שקיבל הנאשם בזמן ששהה בקהילה הטיפולית וכן את 2/נ-3 ממחלקת הרווחה ומל"ל בהקשרים של נסיבותיו האישיות.

הודגש משך הזמן בו שהה הנאשם במעצר והסנגור הביע חשש כי ככל שיושם במאסר ממשי, ייקטע הליך שיקומו והציבור לא ייצא נשכר במאום. הסנגור ביקש להשוות את עניינו של הנאשם למקרים בהם הושג הישג שיקומי נדיר וייחודי ובלט הצורך לייחס משקל נכבד לאינטרס השיקום במסגרת שיקולי הענישה.

7. אחותו של הנאשם העידה לעונש ובכתי תיארה את השינוי שעבר הנאשם מאז השתלבותו בהליך הטיפול וכתבירה: "**כל התהליך שעברנו במשפחה אם זה באחריות בלימודים בבית חוסן רואים בן אדם אחר לגמרי. כל התהליכים שעברו**". עוד תיארה העדה את רקע חיו של הנאשם שלא ארחיב בנושא מחמת צנעת הפרט. לגישתה, ההליך השיקומי סייע בהצלת הנאשם ובהשבתו לחיק המשפחה.

בנוסף, מסרה העדה שתוסיף ותספק תמיכה וסיוע לנאשם (ר' פרו' עמ' 42 שו' 13-26).

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הפנה לתהליך שעבר שגרם לו לבצע שינוי מהותי בחייו "מכל הבחינות" וכדי ניהול אורח חיים נורמטיבי. בתחילה, ציין הנאשם גם את בנו המצוי תחת חסותו, לאחר ששירותי הרווחה הבחינו בשיפור בהתנהלות הקטין.

הנאשם הביע צער על מעשיו וביקש להודות על ההזדמנות שקיבל להשתלב בהליך שיקומי וכן כי יתאפשר לו להמשיך בו.

בדיון הנדחה, הפנה הנאשם לקשייו, למאמצים שהוא עדיין עורך, לשינוי שחל בחייו, על הדרך הארוכה שעבר וכן לעובדה כי נדרש מקום ראוי לבנו מחוץ לבית המשפחה.

דיון וגזירת דין

מתחם העונש ההולם

9. אף שהנאשם הורשע טרם התיקון שהוכנס בחוק, רוח התיקון שורה על גזר הדין. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, יש להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

10. אשר לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם - אין צריך להרחיב לעניין הפגיעה הקשה של סמים מסוכנים בשלומם של הציבור. במיוחד כך שעה שהנאשם הוציאם מד' אמותיו.

בנוסף, מעשי הנאשם פגעו בזכותו היסודית של המתלונן בעל האופנוע בקניינו ובזכותו הבסיסית של ציבור משתמשי הדרך למוגנות מפני מי שנוהג ברכב ללא רישיונות תקפים.

מידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים הללו הנה משמעותית. הנאשם עסק בהקשרים של סמים מסוכנים שלא באקראי, בסמיכות זמנים, אל מול סוכן משטרתי ובהיקפים משמעותיים העולים מונים רבים על הכמות המוגדרת לצריכה עצמית בתוספת השנייה בפקודה.

בבחינת סוגי הסמים המסוכנים, כבר נקבע כי:

"אין להקל ראש בעבירות הנוגעות לסמים המוגדרים כ'קלים'... העובדה שסמים אלה הפכו אולי נפוצים גם... בקרב צעירים אינה צריכה להביא להתייחסות מקלה עם אלה המבקשים לעשות רווח מנפוצות השימוש בסמים אלה ותורמים להגעת הסם אל קהל ה'צרכנים' (ר' ע"פ 2000/06 - מ"י נ' ויצמן (20/7/06)).

בנוסף, פגיעתו המשמעותית של הנאשם בזכותו של בעל האופנוע בקניינו ברורה, בהתחשב במפח הנפש, הטרחה ואובדן הזמן והמשאבים שברי שנגרמו לו.

11. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הנאשם סחר, תיווך ועסק בסם מסוכן פעם אחר פעם בהיקף ניכר אל מול סוכן משטרתי. הוא תכנן מעשיו לבדו, שלט בהם ולא נודעה מידת השפעתו של אחר על התנהלותו. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות הן קשייו האישיים ובצע כסף.

הנאשם לא ניצל נקודות יציאה לרוב שניקרו בדרכו על מנת לחדול ממעשיו.

לא התעלמתי מהעובדה כי ביום 3.12.95, ניתן לנאשם צו אשפוז לפי סעיף 15 (א) ו-18 לחוק לטיפול בחולי נפש התשנ"א-1991, במסגרת ת"פ 619/91 כמבואר במרשם ת/1 וזאת בבחינת קרבתו כלשהו לסייג לאחריות פלילית.

12. אשר למדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, חומרת העבירות מהווה את שיקול החובה העיקרי הנשקל בעניינו. רבות נכתב אודות נגע הפצת הסמים המסוכנים והצורך לבערו באמצעות ענישה מחמירה. יש לסייע במאבק בנגע זה באמצעות השתת עונשים גמולים משמעותיים ומכאיבים שעיקרם מאסר ממשי.

כך, נקבע כי:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שייגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: המשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתרה שאנו מייחסים להפצת הסמים ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים... השיקולים האישיים של שיקום העבריין חייבים לסגת מפני השיקולים של טובת הכלל" (ר' ע"פ 966/94 אמזלג נ' מ"י (11.12.95)).

וכן:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם כל, לשרת את מטרת הגמול לעבריינין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש את אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (ר' ע"פ 211/09 אזולאי נ' מ"י (22.6.10)).

ראה אף ת"פ 7159-08 מ"י נ' ביזאוי (6.9.11); ת"פ 5326-07 מ"י נ' אבו אלקיעה ואח' (10.7.11); ת"פ (מח'חי) 22858-10-09 מ"י נ' ג'שי ואח' (12.4.11); ת"פ 24290-07-10 מ"י נ' פויר (1.2.11) וע"פ 4381/05 אבו זקיקה נ' מ"י (12.7.06).

לשון דומה לנקוט בהקשר לעבירות של גניבת רכבים. מדיניות הענישה מתחשבת בצורך במאבק בעבריינים, כנאשם, המזלזלים בזכותו של הציבור ברכושו. בענישת מבצעי עבירות כנגד רכבים, יש לייחס משקל מכריע לאינטרס הציבורי באופן שישקף את הסלידה שחשה החברה לנוכח מעשי הנאשם (ר' ע"פ 4067/09 עלי נ' מ"י (12.4.10); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מ"י (15.5.06); עפ"ג 9097/03 סאלימה נ' מ"י (17.4.11); עפ"ג 19084-02-12 עדואן נ' מ"י (25.7.12) ועפ"ג 34513-05-12 טקאטקה נ' מ"י (10.7.12)).

13. מכל המפורט, אני קובע את מתחם העונש ההולם לאירועי האישומים הראשון והשלישי בכתב האישום העיקרי כדלקמן:

מאסר בפועל הנע בין 6 חודשים ל-16 חודשים; מאסר מותנה; קנס בהיקף של אלפי שקלים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של מספר חודשים.

אני קובע את מתחם העונש ההולם לאירוע האישום הרביעי בכתב האישום העיקרי, כדלקמן:

מאסר בפועל הנע בין 8 חודשים ל-18 חודשים; מאסר מותנה; קנס בהיקף של אלפי שקלים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של מספר חודשים.

אני קובע את מתחם העונש ההולם לאירוע האישום החמישי בכתב האישום העיקרי, כדלקמן:

מאסר בפועל הנע בין 9 חודשים ל- 19 חודשים; מאסר מותנה; קנס בהיקף של אלפי שקלים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של מספר חודשים.

אני קובע את מתחם העונש ההולם לאירוע כתב האישום שצורף, כדלקמן:

מאסר בפועל הנע בין 7 חודשים ל-12 חודשים; מאסר מותנה; קנס בהיקף של אלפי שקלים ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של מספר חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות מן האמור בתסקירי שירות המבחן הרבים כפי שהוגשו, מהראיות לעונש, מטיעוני הסנגור ומדברו האחרון של הנאשם.

15. מתסקירי שירות המבחן עולה המלצה להשית על הנאשם צו מבחן בכפוף להתחייבותו המפורשת להמשיך ולעמוד בקשר עם מטפלו ב"בית חוסן", ככל שיידרש וכן בכפוף לדיון מעקבי שיתקיים על מנת לשמר בעבור הנאשם את אימת ההליך. עוד המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף שעות משמעותי.

16. הנאשם יליד 1973, גרוש ואב ל- 5 ילדים. בעברו שמונה הרשעות קודמות ושני גמרי דין בעבירות איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבל"ר, הפרת הוראה חוקית, היזק לרכוש במזיד, החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית, תקיפת בת זוג, סחר בסם מסוכן, תקיפת שוטר, החזקת נכס חשוד כגנוב, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, פריצה לרכב, גניבה מרכב, גניבה, גידול סמים מסוכנים וניסיון לתקיפת עובד ציבור.

הנאשם ריצה עונשי מאסר בני 10 ו- 16 חודשים ותלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה בני 6 ו- 3 חודשים.

17. אשר לדרך השיקום בה פוסע הנאשם - במסגרת הליך המעצר, הוא שולב בקהילה טיפולית "בית אור אביבה" שם שהה מיום 8.1.12 בתנאי מעצר בית. ביום 30.8.12, הורחק הנאשם מהקהילה הטיפולית בעקבות חוסר שיתוף פעולה והתנהגות תוקפנית כלפי דייר אחר.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בסמיכות (מיום 12.9.12) עלה כי הנאשם הפגין קשיי תפקוד במסגרת הטיפולית ובהם הירדמות במפגשים, יחס מזלזל כלפי דיירים אחרים והפסקה זמנית בנטילת טיפול תרופתי.

לאחר שהורחק מהמסגרת הטיפולית, פנה הנאשם ליחידת הגמילה העירונית "בית חוסן", שם נקלט ושם הוא משולב מאז ועד כה. הנאשם שוחרר למעצר בית מלא, שאפשר השתלבותו בהליך הטיפולי.

בהמשך, תיאר שירות המבחן בתסקירו מיום 11.7.13 כי הנאשם ממשיך בהליך השיקום וההתמתנות, מצוי בקשר רציף עם "בית חוסן", מוסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים מסוכנים וממשיך בתכניות לימודיות שונות להשלמת השכלה ולהוצאת רישיון נהיגה. עוד החל הנאשם לעבוד על מנת להשלים פרנסתו.

בנוסף, תואר כי הנאשם מבקש לקבל משמורת על חלק מילדיו נוכח קשיים תפקודיים מהם סובלת גרושתו ומטפלו ב"בית חוסן" מסייעים לו בכך.

עוד ניתנה התייחסות לנסיגה במצבו הבריאותי של הנאשם המצוי במעקב רפואי שוטף לעניין משקל עודף.

שירות המבחן מבאר תמונה המצטיירת מאת הנאשם, כמי שניהל אורח חיים לא יציב, צרך סמים מסוכנים, אושפז פעמיים במוסדות לבריאות הנפש ויכול שעניין זה נקשר גם בשימוש שעשה בסמים מסוכנים.

חרף שיבוש התהליך החיובי שעבר הנאשם בדמות הרחקתו מהקהילה הטיפולית, מצא שירות המבחן כי לאורך תקופה ממושכת, הצליח הנאשם להירתם מהשתתפותו בתכניות השונות שמציע "בית חוסן". שירות המבחן הגדיר את התהליך שעבר הנאשם בשלב זה כ"מרשים".

עם זאת, מתסקירו של שירות המבחן מיום 15.1.14, עולה כי חלה נסיגה בהתרשמותו אך לא בהמלצותיו. בואר כי הנאשם המשיך לעמוד בקשר עם מטפלו ב"בית חוסן" אך לא במסגרת אינטנסיבית. מצבו הבריאותי החמיר מחמת עליה נוספת במשקלו באופן שהצדיק התערבות כירורגית. אף שבנו הבכור של הנאשם הועבר למשמרתו, הנאשם התקשה להתמודד עם התנהגותו המרדנית ונבחנה האפשרות להשמתו בפנימייה. הנאשם נקלע למצב משברי המקשה עליו להתמודד בשאר המישורים בחייו ובכלל זה, שמירה על בריאותו ותחילת השתלבות במסגרת תעסוקתית או הכשרה מקצועית.

האור החיובי היחידי שעלה מתסקיר זה התמצה בכך כי הנאשם שומר לעת זו על ניקיונו מצריכת סמים מסוכנים. בשיחה עם מטפלו, התרשם שירות המבחן כי בתקופה זו, עשוי הנאשם להירתם מכוחה המייצב של תחושת אימת הדין הגלומה בהליך המשפטי. שירות המבחן סבר כי יש להביא לסיום הדיון ועל מנת לשמר את כוחה "המיטיב" של תחושה זו, הומלץ על קביעת דיון מעקבי לשם קבלת דיווח על תפקוד הנאשם במהלך תקופת המבחן.

מתסקיר מסכם כפי שהוגש ביום 19.3.14, עלה כי בשבועות הקרובים עתידה להתבצע הסדרת שהיית בנו הקטין של הנאשם בפנימייה, על רקע קשיי הנאשם לטפל בו ולהתמודד עמו. עוד בואר כי על רקע זה, פרש

הנאשם מלימודי השלמת השכלה שבהם הצטיין.

שירות המבחן מסכם כי הנאשם מצוי בהליך שיקומי "אשר ככל הנראה תואם את מעטפת היכולות שלו" ומפנה לתנאי נוסף שיש להחיל על צו המבחן בדמות התחייבות מפורשת של הנאשם להמשיך ולעמוד בקשר עם מטפלו ב"בית חוסן".

18. בהינתן עבירות מסוג פשע על פי הפקודה כפי שביצען הנאשם, שאין יכול להיות חולק אשר לחומרתן, גם שיקום, מוצלח ככל שיהיה, מקשה על איזון חומרת המעשים ועל השגת הצורך להעניש את העבריין במאסר ממשי מאחורי סורג ובריח. הדברים הם קל וחומר שעה שמדובר בהליך שיקומי, שהתרשמתי שאינו מוצלח וכי הוא תלוי על בלימה ועל המשך אחיזת בית המשפט במושכות ההליך.

19. סברתי כי נותר בעינו קושי לא מבוטל לקבוע כי הנאשם "השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם" כנוסח סעיף 40 ד' (א) לחוק.

20. אין די בפסיעת הנאשם בדרך השיקום על מנת שאוכל לשקוט שניתן לברך על המוגמר ולהכריז כי הוא השתקם. סברתי כי מורכבות מצבו של הנאשם והעובדה כי בחלוף הזמן המשמעותי והוא מצוי במשבר וטרם ניתן להכריז כך - מקשה על הקביעה כי קיים סיכוי ממשי שישתקם אף בחסות צו מבחן.

21. הוראות סעיף 40 ד' (א) לחוק, המאפשרות העדפת אינטרס השיקום בענישת הנאשם תוך גזירת עונשו בחריגה ממתחם העונש ההולם, אינן מהלך אוטומטי וכל מקרה נבחן כפי נסיבותיו.

גם הוראות סעיף 40 ד' (ב) לחוק, מסייגות העדפת אינטרס שיקום בהתייחסות מתבקשת להיקף המעשים העומדים לדיון וגם אלו מקשות על העדפת אינטרס זה בעניינו של הנאשם שמלפניי.

22. אני מייחס משקל משמעותי להמלצות שירות המבחן ולאבחנותיו המקצועיות. עם זאת, בית המשפט הוא האמון על שקלול האינטרסים והנתונים הנדרשים במלאכת הענישה. שוכנעתי כי לאור מכלול נסיבות העושה והמעשים הרבים, לא התגבש הצדק להשית על הנאשם עונש מחוץ לאינטרס הציבורי ומידת אשמו.

23. אין יכולת לברך על המוגמר בבחינת שיקומו של הנאשם על אף חלוף הזמן המשמעותי. אין מלפניי שיקום "נוצץ" שערך ולא שקטתי כי הותר את קשייו המורכבים והרבים מאחוריו וכנחלת עברו, באופן שיאפשר השלמת הליך שיקומו מחוץ למסגרת ההליך המשפטי.

24. שוכנעתי כי הנאשם מבכר את דרך השיקום בעיקר משום אימת ההליך. תנאי מסייע לגישתי למדתי מהסתייגות שירות המבחן אשר לצורך בהמשך מעקבו של בית המשפט על הליך שיקומו של הנאשם

והתחייבותו של הלה להמשיך בו. סברתי כי נאשם המבקש לשקם אורחותיו, צריך שפניותו לכך תהא ללא כל תנאי.

25. הנאשם אינו קטין, הדרך העבריינית אינה זרה לו ולא ברור הצורך בהכוונתו ההדוקה הנוספת כמתבקש על ידי בית המשפט למעשה לעבר התנהגות נורמטיבית. הנאשם למוד עבר והיכרות מעמיקה עם סורג ובריה. הוא מציג מצב דברים על פיו הוא מבקש להעדיף את דרך השיקום, אך תוצאתם של דברים, בחלוף הזמן המשמעותי, אינה מתיישבת עם מצגיו. אני ער לכך כי הליך שיקום אינו מתבצע באבחה אחת והקשיים הנלווים לו מרובים. עם זאת, אין סופם של דברים כתחילתם, הנאשם בוחן את דרך השיקום זו השנה השלישית והקשיים שגרמו לו לסטות מדרך הישר, עודם בעינם וחלקם אף התעצמו.

הנאשם זנח את כל ההשתלבויות המיטיבות שערך, שבכוחן היה לגבש את שיקומו המתבקש - לימודים, תעסוקה, טיפול במסגרת יום והמשך טיפול בבנו. משבנו של הנאשם אינו תחת חסותו הישירה נוכח השמתו בפנימייה, לא ראיתי כיצד יפגע העונש ביתר בבני משפחת הנאשם. נותרו קשייו המורכבים בבחינת בריאות וכלכלה והוא אינו עובד אף כגנן כפי הכשרתו מושא נ/1. חלוף הזמן והותרת קשייו של הנאשם בעינם, מכרסמים בעוצמת דברי אחותו לפרוטוקול הדיון.

מכל אלו, אין מי שיתקע כף לידי כי בעת דחק עתידית - כלכלית, בריאותית ורגשית ובהעדר מסגרות תומכות של תעסוקה, לימודים ובנו הקטין - יימנע הנאשם מבחירה בצריכה, תיווך, הפצה וסחר בסם מסוכן. עם גמר המלאכה בתיק זה, מורכבות מצבו של הנאשם שלא השתנתה, מותרת בעינה את מסוכנותו והציבור זכאי להגנה מפניה.

26. ביקשתי לבחון עונש מאסר לריצוי על דרך עבודות שירות עוד בעת בה שימרתי יתר אופטימיות אשר להליך שיקומו של הנאשם. ביקשתי להעמיד מלפניי את כל הכלים הנדרשים לענישתו בטרם מתן גזר הדין. הבהרתי לא פעם כי אל לו לנאשם לפתח ציפיות אשר לתוצאת ענישתו מעצם הזמנת חוות דעת זו.

אף שהממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונש על דרך זו, נחה דעתי כי יש להעדיף השמתו במאסר של ממש.

27. נסיבות הזכות לנאשם אינן מבוטלות ובכללן, רקע חייו הקשה, התיקונים שהוכנסו בכתבי האישום, הודייתו המשקפת קבלת אחריות, מבוקשו לערוך שינוי באורחות חייו, העדר הסתבכויות נוספות על פני ציר הזמן ומצבו הרפואי, הכלכלי והנפשי. לא מצאתי במצבור זה את העוצמה הנדרשת כדי להביא לחריגה כה מהותית ממתחמי העונש ההולמים כעתירת ההגנה. עם זאת, ביקשתי לייחס את המשקל הראוי לנסיבותיו האישיות של הנאשם בקביעת משך מאסר מתון, על מנת שלא ירחק היום שישוחרר

ממאסרו ויוכל להמשיך ולפעול גם מחוץ למסגרת המאסר לשם שיקום חייו.

28. עיינתי באסמכתאות אליהן הפנו הצדדים. כל מקרה נשקל כפי נסיבותיו הייחודיות בבחינת העושים והמעשים השונים, סוגי הסמים המסוכנים, היקף העסקאות בהם, עברם של הנאשמים ומהלכים ספציפיים של שיקומיהם. לא ניתן לגזור גזירה שווה בין אלו מהאסמכתאות לבין עניינו של הנאשם כאינדיבידואל העומד לדין.

סוף דבר

29. במבוקשי לאתר יחס הולם בין ריבוי מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיושת עליו - כהוראת "העיקרון המנחה" הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק, שוכנעתי כי יש מקום להעדיף את אינטרס הכלל ולגזור עליו את העונשים, כדלקמן -

מאסר בפועל - לתקופה של 18 חודשים בניכוי ימי מעצרו בין הימים - 12.1.11-8.1.12 ו- 10.9.12-8.11.12.

ברוח החג, יתייצב הנאשם לתחילת ריצוי עונשו ביום 22.4.14 בשעה 12:00 במזכירות הפלילית של בית משפט זה.

התנאים שנקבעו בתיק המעצר - בעינם.

הפעלת מאסרים על תנאי - מופעלים בזאת מאסרים על תנאי בני 6 ו- 3 חודשים כפי שנגזרו על הנאשם ביום 4.6.09 בפ' 3321/08 ו- 5123/09. לריצוי במצטבר האחד לשני ובחופף לעונש המאסר שנגזר על הנאשם לעיל.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בן 18 חודשים החל מיום 22.4.14 בניכוי ימי מעצרו הנ"ל.

מאסר על תנאי - לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה נוספת מסוג פשע על פי הפקודה.

מאסר על תנאי - לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה נוספת מסוג עוון על פי הפקודה.

מאסר על תנאי - לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו

יעבור על עבירה נוספת כפי אלו בהן הורשע.

קנס - בסכום של 4,500 או מאסר הנאשם למשך 35 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 ימים מהיום ויתרת התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מן השיעורים שנקבעו לעיל, יעמיד לפירעון מידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

פסילה - מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. תחילת ימי הפסילה מיום הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט או מיום הגשת תצהיר אובדן.

פסילה על תנאי - מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור על כל עבירה על פי הפקודה או כל עבירה אחרת המצדיקה הפעלת פסילה מותנית.

מוצגים - סמים מסוכנים - השמדה. יתרת המוצגים - השבה לבעלים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ד, 13 אפריל 2014, במעמד הצדדים.